

- ²⁵ Præterea ex eo, quod prædicta regula limitatur, quando solemnitas (de qua queritur) debet constare per scripturam, quia tunc diuturnus temporis cursus eam non præsumit, ut resolvit Ruinus *conf. 68. num. 8. volum. 1. in licentia Romani Pontificis, & alii solemnibus actibus scripturam requirentibus*, Beroius *conf. 19. num. 14. & cons. 90. num. 4. vol. 3. Rota Lucana decis. 52. part. 1. num. 25. Cavalcaneo, decis. 8. n. 23.*
- ¹⁶ *Cum autem licentia Regia (à qua actus subsistens dependet) ex communiori sententia scripturam requirat ex his, quæ doctrinam tradit Molin. dict. lib. 2. cap. 7. ex num. 51. cum sequentibus: necessario sequitur, prædictam licentiam ex temporis diuturnitate non præsumi.*
- ¹⁷ Denique, quia actus principalis, & solemnia substantialia, ex temporis cursu non præsumuntur, ut resolvit Antonius Natta *conf. 162. numer. 24. Aimon. Craveta ubi supr. num. 22. Menoch. presump. 133. num. 77. lib. 3. Vnde in licentia Regia, seu Pontificia, expresse ita obseruant Baldus in l. 2. C. de legitimis heredibus, Alexand. conf. 9. vol. 2. & cons. 17. col. 2. vol. 4. Afflictis decis. 107. num. 7. Decius conf. 409. num. 13. Mascalcius, qui plures refert, concl. 1317. num. 30. & ex istis, & aliis fundamentis Velazquez de Avendaño *de censibus, cap. 83. ex num. 3. segg. ubi ampliat, & si in instrumento enuntientur solemnia: & refert Alex. conf. 2. Viso processu, num. 8. & cons. 74. Viso punto; Matcard. & alios.**
- ¹⁸ Si verò scriptura alienationis pascui publici, ita antiqua fuerit, quod excedat centum annorum metas; licentiam Regia eam præcessisse, procul dubio præsumere debemus: etiam si per scripturam non enuncietur, nec alio modo de ea constet. Et idem de ¹⁹ aliis solemnitatibus extrinsecis, cùm potuerint seorsum, & in separato instrumento confici, quæ ex immemoriali temporis cursu absque dubio inducuntur, ex doctrina Innocentij *supr. adducta in dict. cap. ventens, num. 2. de verbis signific. Molin. lib. 2. de Hispan. primog. cap. 6. num. 61. Velazquez de Avendaño in l. 41. Tauri, gl. 1. num. 13. & dict. cap. 83. de censibus, num. 5.* Rejecta aliorum distinctione, qui existimabant, quod quando Ter-
- tij præjudicium non interveniebat, solum decennium sufficiebat; præjudicio verò interveniente, tempus triginta annorum tantum desiderari; ut in *cap. pervenit, juncta Gloss. verbo, fatigari, de emptione, & venditione, Gratus conf. 142. num. 18. & 19. Hieronymus Gabriel conf. 36. numer. 52. lib. 1. Ancharranus conf. 36. numer. 2.* Sed præter Regiam facultatem, sunt ²¹ & aliae solemnitates necessariae ad quamlibet pascui publici, (sicut & ceterorum Universitatis bonorum) alienationem; utpote quod sono tubæ, vel alio consueto modo vicini vocati sint ad concilium, ex Bart. *in l. fin. C. de præditis curial. lib. 10.*
- Et quod debet dari terminus ad deliberandum, Abb. *in cap. cum in veteri, notabili 7. de electione, & in cap. cum nobis, num. 10. eod. tit. Curia Pisana l. 2. cap. 9.*
- Et quod duæ partes ex tribus vicinorum ad minus convenienter, *l. nulli, ubi Doctores, ff. quod cujusque universitatis nomine, l. nominationum, C. de decurionibus, libr. 10. Ruinus conf. 189. volum. 1. Rolandus à Valle conf. 90. numer. 19. vol. 1. omnino videndus, qui plurima in proposito scitu digna, & in praxi contingentia congerit; & facit lex 24. tit. 4. part. 3. ibi: Pero si todos, ó la mayor parte dellos. Et quod in actis scribantur nomina eorum, dict. l. fin. C. de vendendis rebus civitatis, Bart. in l. 1. ff. de albo scribendo, Alexand. conf. 1. vol. 4. Decius in cap. cum omnes, 1. lectura, ad fin. vers. non omitto, de constit. Baldus in l. 1. ff. de magistratibus convenientis, versi. consulo ramen, Oldradus conf. 100. Capicetus decis. 4. numer. 4. Rodericus Suarez allegatione 14. n. 2. & in alienatione montium, & pascui publici, Joann. Garcia de nobilitate, gloss. 3. §. 2. num. 8. Quod non procedit, ut ibi ait, in civitatibus magnis, & populosis, etiam in rebus magni præjudicij: quia vicini facile conveniri non possunt; & inde secundum cum oritur praxis observata in supremo totius Hispaniæ Senatu, ubi dantur mandata Regia, vulgo: *Provisiones de diligencias para los pueblos, si pidan licencia para vender, arrendar, cotejar proprios pasos para bazer dechessas coteadas, y otras cosas desta manera, y las provisiones se dan para diligencias à Concejo abierto, si es en aldeas, ó pueblos pequeños. Pero para**

Caput

X I.

39

para ciudades, y villas populosas, jamas se da para diligencias à concejo abierto, sino para el Ayuntamiento: observata decisione cap. fin. de procuratoribus. Et quorum consensus debeat intervenire in alienatione pascui publici? eleganter differit Capicetus decis. 152. Petrus Surdus *conf. 59. per. totum.*

- ²⁶ Nec has duas partes vicinorum, ex tribus, convenisse, nisi expresse Tabellio de hoc in actis fidem dederit, præsumitur; ut obseruat Joann. de Imol. *in cap. quanto, à num. 9. versi. Nec obstat dictum Petri, de iis, que fiant à Prelato; Oldradus d. conf. 100. n. 4.*

- ²⁷ Hæ tamen solemnitates, in qualibet alienatione, minori tempore, & faciliter quam licentia Regia præsumuntur in favorem ejus, qui in possessione invenitur, ex observantia subsequuta. Quia cum hæ omnes respiquant consensum, vel actus vicinorum; ex eorum acquietatione, scientia, & permissione poterunt suppleri, & contractus ratificari; ut in *cap. contingit, de transactionibus, Ant. de Buitrio in c. canosetur, ad finem, de iis que fiant à Prelat. Jason in d. l. sciendum, num. 15. & 16. ff. de verborum oblig. ubi ex diuturna possessione, probant suppleri has solemnitates extrinsecas.*

- ²⁸ Et facit, quod regulariter, & quasi per manus fertur, quod observantia subsequuta supplet omnes defectus solemnitatis; ut ostendit Speculator, tit. de syndicatu, numer. 7. Alexand. conf. 127. à num. 1. & segg. lib. 5. qui loquitur in contractu syndicorum universitatis sine mandato inito, Aim. Craveta *conf. 852. numer. 10. lib. 5. imo, quod sola scientia, & patientia sufficiat, ad excessum mandati confirmandum, idem Craveta conf. 924. num. 11. & sic scriptura minus solemnies, ex diuturna obseruatione transiunt in perpetuam fidem, Bald. conf. 402. vol. 5. in fine, Jason conf. 161. numer. 14. vol. 2. Corneus conf. 19. lib. 2. Decius conf. 36. Calcaneus conf. 90. numer. 5. Mascalcius conclusione 399. numer. 1. & 3. Dom. Joan. del Castillo.*

- ²⁹ Cum autem alienationis verbum tam latè pateat, & generale sit, ut in *l. alienationis, verbum, 28. ff. de verbis significacione, l. fin. C. de rebus alien. non alienandis, pascua publica, quemadmodum sine licentia Regia non possunt alienari, similiter censi sub-*

jici prohibentur: quod latè prosequitur ultra Follerium, Felicianum, & alios, quos refert Rodericus de annnis redditibus, lib. 1. quæst. 14. à num. 67. Velazquez de Avendaño *dict. cap. 68. per totum.*

Sed an super paseo publico possit ³⁵ oppidum cum alio, vel cum privatis, absque Regia facultate transfigere? sibi occurrit, & plures maximè authoritatis viros in hac re anticipes certano. Et cum quæstio hæc proximè dicitis adeo conveniat; eam qua potueris (licet ad partes dissertam) brevitate comprehendam.

Et quod absque Regia facultate talis transactio nullius sit momenti, eo primo loco suadetur fundamento, quod transactio speciem continet alienationis; & ideo super rebus alienari prohibitis, nec transfigi, nec compromitti potest: ut in *cap. cum tempore, de arbitris, ubi communiter notatur, l. non solum, Cod. de præditis minorum, Capicetus decis. 93. num. 3. & 4. Afflictis decis. 138. num. 2. Molin. de primog. lib. 4. cap. 9. num. 8. Pinellus in l. 1. part. 3. num. 44. C. de bon. mater. cum igitur pascua publica (ut suprà diximus) absque Regia facultate alienari non possint; consequenter nec transactio submitti.*

Secundo, quod transactio non alienationis tantum, sed donationis nomen, & effectum, quandoque in jure nostro sortitur, ut in *l. si heredes, ubi Baldus, notabili 23. C. de fideicommissis, Mieres de majoratis, 4. part. qu. 22. num. 1.* Quid autem pascua publica donari non possint satis notum est, nec comprobatione indiget: igitur, nec transactio admittetur.

Tertiò, quia id ipsum videmus in ³² rebus Ecclesiæ, quæ, cum earum dominium non sit apud Prælatos, sed tantum nuda administratio, ut *suprà in principio hujus capit. diximus*; quemadmodum alienare prohibentur, ut in *cap. nulli, cum vulgatis, de rebus Ecclesiæ*: ita neque super eis transfigere licet, ut in *cap. 1. & in dict. cap. contingit, de transactionibus, & id ipsum procedit in rebus minorum, & aliis alienari prohibitis.*

Contraria tamen sententia, nempe, ³⁴ quod absque Regia facultate possit fieri talis transactio; suadetur Primò, ex text. celebri *in l. præses 12. C. de transactionibus*

- sactionibus, ubi dicitur in qualibet redubia, aut lite ad civitatem pertinente, fas esse Praesidi, seu Gubernatori ejus, transactionem facere, ubi Alexand. Baldus, Salicetus, & communiter Doctores. Quinimò solus syndicus cuiuslibet oppidi transfigere super re dubia poterit; observat Decius cons. 297. tol. ultim. 2. dubio, Socinus cons. 95. post medium, lib. 3. quos refert & sequitur Graveta cons. 238. num. 4. vol. 1.
- 36 Secundò, quia transactio non semper alienationem continet; cum possit res, de qua agitur apud Rempublicam, vel communitem remanere; quo casu, frustra de facultate Regia agitur; ut in l. si pro fundo, ubi Bart. Paulus, Baldus, Jaso, & communiter Doctores, C. de transactionibus, Glo. communiter recepta in l. nulli, verbo, transfigere, ff. eodem tit. Jaso, in l. fin. numer. 122. C. de jure emphyteut. Alciat. cons. 17. n. 8. plura in proposito congerit Tiraquellus de utroque retracta, lib. 1. §. 1. gloss. 14. num. 60.
- Tertiò, quia super alienari prohibitis, pluribus in casibus admittitur transactio, ut in rebus feudalibus, ex text. in cap. 1. §. si vassallus, In ultimo, si de feudo fuerit controv. in usibus fendorum, ibi: Nam transfigere recte poterit, text. in cap. 2. de controversia inter vassallum, & alium de beneficio, & utробique. Scribentes, cap. 1. §. si inter, de lege Comradi, Parisius cons. 118. numer. 22. part. 1. Molin. d. lib. 4. de primog. q. 9. n. 5. & in rebus minorum, vel Ecclesie.
- 38 Verum hanc argumentorum phalangem sequentis distinctionis foedere conciliarij, posse sum arbitratus. Nam aut loquimur de transactione super lite, in qua de dominio, & proprietate pascui publici agitur, & tunc cum hoc tangat Principem Universalis territorij, verum Dominum: ejus licentia expectanda est, ex his, quæ supra diximus. Dummodo haec transactio, etiam si per eam fiat alienatio, non cedat in favorem alterius oppidi, quod in omnibus subdit & dominio, & jurisdictioni Regis nostri: quia tunc cum semper ejusdem Domini maneat; licentia Regis non desideratur; ex his quæ advertit Lucas de Penna in l. 1. Cod. de diversis prædictis urb. lib. 11. Et idem juris erit, quando possessio semper, & proprietas rei
- mansit apud Universitatem; & privato, cum quo transactum fuit, solum aliqua quantitas, & pecunia erogatur, ut in dict. l. si pro fundo, C. de transactionibus, cum aliis adductis in secundo fundamento affirmativa opinionis, Mieres 4. par. quest. 22. num. 10. Aut transactio non sit super ipso termino, & territorio, sed super commoditate, & usu communitalis ipsius: & tunc cum in hoc tantum damnificentur vicini, & incolæ, ad quos pertinet eorum consensus, vel, eorum nomine, Praesidis civitatis, seu syndici mandatum habentis sufficiens authoritas, & consensus, sine Regia licentia; ut in dict. l. Praes., & ideo oppidum unum cum alio citra litem, vel transactionem super communitate, & usu pascui, reciprocas solent facere conventiones, seu comparationes, quæ nuncupantur, yguales, nec pro eis desideratur Regia licentia; ut in terminis observat, Gregor. Lopez in l. 24. tit. 4. part. 3. verbo, elonce bien lo podrian, & in l. 15. tit. 5. par. 5. verbo, los exidos, Socinus cons. t 27. volum. 1. Bobadilla lib. 3. Politorum, cap. 8. num. 83. quidquid contrarium presupponat, & decisum affirmet Afflictis decisione 254. Neapol. cuius fundamenta satis inania sunt:
- 39 Unum tamen non omissum pro coronide hujus capituli, quod singulariter advertit Vincentius de Franchis dict. 197. par. 1. quod Universitas pro solutione fiscalium functionum, potest vendere nemora, & pascua, etiam contradicentibus vicinis divitibus, quorum animalia consueverunt depasci diutissime. Quod tamen, ut de jure procedat intervenire, & concurrere debent, quæ supra, diximus; & cum Vincentio, ita commendat Costa in tractatu de ratione ratæ & quotæ, quest. 160. num. 12.

CAPUT XII.

De ordinationibus, & statutis oppidorum circa usum pascui, & paenitentia.

SUMMARIUM.

1. Civitates, ville seu cetera oppida, circa usum pascui, statuta, & ordinationes facere possunt.
2. Quod procedit, etiam si jurisdictione

Caput XIII.

41

- nem circa alias res non habent.
3. Statuta, sive ordinationes à civitate factæ, quæ iniquitatem continent, observari non debent.
4. Statutum, quo pascui usus feminis interdicuntur, iniquitatem continet.
5. Statutum circa pascui usum, à majori parte populi factum, an noceat vicini absentibus, & ignorantibus? remissive.
6. Statutum, sive ordinatio municipalis, utrum confirmatione Regia indiget?
7. Statutum, sive municipalis ordinatio, regulariter ad sui observantiam Regiam confirmationem requirit: ubi expeditur lex 14. tit. 6. lib. 3. novæ Recopilat.
8. Dominorum oppidi confirmatio sufficit ad validitatem statuti, vel ordinationis pro usu pascui factæ.
9. Statutum, sive ordinatio municipalis circa utensilia, & cetera omnia, in quibus periculum est in mora, vel ab antiquo custodita, & observata, confirmatione non indiget.
10. Statuta, sive ordinationes municipales ab oppido factæ, & à Rege confirmata utrum ab ipso oppido revocari, & aboliri possint & traditur remissive.
11. Ordinatio per tempus immemoriale custodita, & observata, confirmatione Regia non indiget: quia presumitur.
12. Paena frequenter in ordinationibus pro usu pascui, solet apponi.
13. Expenditur in proposito, tex. in l. 15. tit. 7. lib. 7. & in l. 5. tit. 7. lib. 3. novæ Recopil.
14. Pascuentes in pascuo prohibito, an ultra paenam statuto, vel ordinatione municipali impositam: ad damni satisfactionem tencantur? disputandum proponitur.
15. Referuntur Doctores, qui questioni propriae satisfaciunt & respondent.
16. Paena quinque ovium, seu ceterorum animalium, in rebus pascuo, seu termino depascentium, an statuto, seu ordinatione municipali, imponi possit?
17. Paena Quinti semper exosa & rigida visa est.
18. Expenditur in proposito, tex. in l. 24. tit. 15. par. 7.
19. Paena Quinti, ex immemoriali consuetudine pluribus in locis viget, & sustinetur.

Quod civitates, villa, seu quælibet oppida possint circa usum, & modum pascui, ordinationes, seu statuta municipalia facere, nullus ambigere potest, siquidem circa bonorum suorum gubernationem, libera est eis statuendi potestas, ex Bart. in l. omnes populi, num. 3. circa finem, ff. de just. & iur. & ibi Orosio, qui dicit communem, num. 14. Gregor. Lop. in l. 12. tit. 1. part. 1. glo. magna, ubi additio Humada: Bellon consil. 13. Tiraquel. de jure primog. q. 16. num. 4. Alberico in tractat. l. stat. 1. p. q. 7. Avend. cap. 19. Prætorum, num. 5. libr. 1. docet Laurentius Sylvanus cons. 1. n. 70. cum segg. Afflict. in constit. Neapol. q. 3. Burgos de Paz in l. 1. num. 342. & 350. qui loquuntur in pascuis; Matienço in l. 4. per illum tex. tit. 14. lib. 5. nova Recop. gloss. 4. nam. 1. Joann. Garcia de nobilitate in inscriptione, num. 10. cum sequenti. Azevedo in l. 1. tit. 1. n. 18. l. 4. recop. Quod procedit,